

ประวัติบ้านเชียงเพ็ง

เมื่อประมาณ ๒๐๐ ปี หรือ ๓๐๐ ปี ที่ผ่านมา หรือเมื่อปี พุทธศักราช ๒๒๔๐ สมัยนั้นได้มีสงครามเรียกว่าสงครามจีนฮ่อ การทำสงครามสมัยนั้น ไม่มีอาวุธยุทโทปกรณ์มากมายเหมือนทุกวันนี้ อาวุธก็มีแต่ หอก และดาบ ซึ่งเข้าประชิดฟาดฟันกันตัวต่อตัว ผู้ชนะก็รวบรวม ผู้คนผลเมือง ผู้แพ้ก็แตกระเจิดกระเจิง ทิ้งบ้านทิ้งเรือนอพยพหนีภัยสงคราม เพื่อเอาตัวรอด เวลาต่อมาก็ได้มีคนจำพวกหนึ่ง ประมาณ ๑๐ ครอบครัวได้อพยพถ่อยล้นหนีภัยสงคราม โดยการนำของตายายผัวเมีย ซึ่งปรากฏนามว่า " พ่อลาว " แม่โช่น " ซึ่งคนทั้งสองก็ได้พาพวกพ้องหนีมา เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงพากันตั้งถิ่นฐานบ้านช่องขึ้นเพราะเห็นว่า ที่แห่งนี้มีป่าเขาลำเนาไพรอุดมสมบูรณ์ดี และต่อมาก็ได้ตั้งชื่อบ้านของตนเองว่า บ้านโนนหมากพริก ซึ่งเป็นคุ้มสัมพันธ์ทุกวันนี้ จะกล่าวถึงเศรษฐีผู้หนึ่ง นอกจากจะมีทรัพย์สมบัติอย่างอื่นแล้ว แก่ยังมีวัวมากอีกด้วย และยังมีคนเลี้ยงวัวของเศรษฐีผู้นั้น มีชื่อว่า " เชียง " และมีวัวอีกตัวหนึ่งเป็นวัวตัวเมีย ซึ่งมีชื่อว่า " อสูภราช " แต่วัวตัวนั้นมีท้องแก่ใกล้จะถึงวันคลอด ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " แก่ก็นำวัวฝูงนั้นออกมาเลี้ยงตามปกติ เผอิญวันนั้นวัว อสูภราช จวนจะคลอด และคงจะปวดท้องกระวนกระวาย ก็วิ่งหนีไปจากฝูงวัวทั้งหลาย ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " ผู้นั้นแก่ก็วิ่งตามวัวมา วิ่งบ้างเดินบ้างแต่ก็ตามวัวไม่ทัน แก่ก็เลยสะกดลอยตามมา จนเวลาค่ำพอดี พอมืดเข้าไม่เห็นรอยวัว ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " คนนั้นแก่ก็คิดว่าจะนอนทับรอยวัวอยู่ จนวันรุ่งขึ้นจึงจะสะกดรอยวัวต่อไป ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " กำลังคิดอยู่ก็ได้ยินเสียงหมาเห่า ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " คิดว่าเสียงหมาเห่าคงจะเป็นบ้านคนแน่ ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " ก็ดีใจ เพราะทั้งเหนื่อยทั้งหิว ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " ก็ออกเดินทางไปตามเสียงหมาเห่า เพื่อจะไปขอข้าวมากิน พอไปถึงที่ๆหมาเห่าก็พอดีเป็นบ้านคน คือบ้านโนนหมากพริก เมื่อคนบ้านโนนหมากพริกเห็นคนแปลกหน้ามา ก็พากันรุมมาถามถึงเรื่องราว ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " ก็เล่าเรื่องให้ชาวบ้านฟัง แล้วชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " ก็ชักชวนชาวบ้านโนนหมากพริก ให้มาดูรอยเท้าวัว ชาวบ้านโนนหมากพริก ก็พร้อมกันตาม ชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " มาเพื่ออยากเห็นอยากดู แต่ในวันนั้นเป็นวัน ขึ้น ๑๕ ค่ำ หรือวันเพ็ญพอดี เวลากลางคืน พระจันทร์เต็มดวง ชาวบ้านโนนหมากพริกก็

ได้มาเห็นภูมิลำเนาที่มีรอยวัวอยู่นั้นอุดมสมบูรณ์ และอยู่ไม่ใกล้ไม่ไกลจากบ้านโนนหมากพริกนัก ต่อมาจึงได้พากันถอยล้นลงมาทางทิศใต้เพื่อสร้างบ้านเรือนกันต่อมา แล้วก็ได้ขนานนามชื่อบ้านใหม่นี้ว่า " บ้านเชียงเพ็ง " จนทุกวันนี้เพราะชายผู้เลี้ยงวัวชื่อว่า " เชียง " ได้มานอนทับรอยเท้าวัว ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ หรือวันเพ็ญพอดี ซึ่งภาษาโบราณเรียกวันเพ็ญนี้ว่า " มื้อเพ็ง " จึงได้เอานามของ เชียง เลี้ยงวัวขึ้นก่อนแล้วเอา เพ็ง ต่อท้ายพอดี เชียงเพ็งจึงมีชื่อหมู่บ้านว่า **บ้านเชียงเพ็ง** จนถึงทุกวันนี้และมีวัดอยู่ ๑ วัด คือ วัดธาตุยางชุม เป็นส่วนรวมจิตใจ **วัดธาตุยางชุม** มีพระภิกษุรูปหนึ่งที่จำพรรษาอยู่ ชื่อหลวงปู่เมืองหลวง หรือหลวงปู่ทิพย์

สาเหตุที่เรียกพระธาตุยางชุม เพราะในบริเวณนั้นไม่ว่าที่บ้าน หรือที่ตั้งวัด เป็นดงป่าไม้สารพัด โดยเฉพาะไม้ยา (ไม้ยางนา) เป็นส่วนใหญ่ และมีมาก ในบริเวณที่ตั้งวัด ก็มีไม้ยางนาตั้ง ๑๕ ต้น พร้อมกับมีหมู่นกกระยางขาว มาอาศัยทำรังกันอยู่จำนวนมาก พร้อมมีลูกนกมากมาย และอยู่กันเป็นประจำ

จึงได้ตั้งชื่อวัดนี้ และพระธาตุนี้ว่า " วัดธาตุยางชุม " จนทุกวันนี้

เมื่อตั้งวัดเสร็จ และก่อสร้างพระธาตุเสร็จ ศึกเสือเหนือใต้ก็สบงลง ชาวบ้านก็อยู่ดีกินดี หลวงปู่เมืองหลวง หรือหลวงปู่ทิพย์ ท่านก็หวนระลึกถึง พระประธานคู่บ้านคู่เมือง ซึ่งอยู่บ้านเดิมของท่านฯก็พาชาวบ้านกลับไปนำเอาพระประธานคู่บ้านคู่เมืองมา เพื่อสักการบูชาเพราะเป็น พระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์มาก พอไปถึงก็ตกใจ เพราะเห็นผิดปกติ โดยที่มีรอยทะลุที่หน้าตักของพระประธานกว้างพอประมาณ เหตุว่าพวกจีนฮ่อคงจะสงสัยว่า ที่โพรงหน้าตักของพระประธานอาจจะมีอะไรอยู่ที่นั้น จึงได้เอาเครื่องมือมาทุบ มาเจาะเพื่อหาสิ่งของมีค่าตามที่สงสัยของเขา และพระพุทธรูปองค์นี้ หลวงปู่เมืองหลวง หรือหลวงปู่ทิพย์ ก็พาชาวบ้านนำมาประดิษฐานอยู่ที่ศาลาวัดบ้านเชียงเพ็ง หรือ **วัดธาตุยางชุม** จนทุกวันนี้

ประวัติวัดธาตุยางชุม

เมื่อประมาณ ๒๐๐ ปี หรือ ๓๐๐ ปี ที่ผ่านมา หรือเมื่อปี พุทธศักราช ๒๒๔๐ อานาเขตุ ทิศเหนือประมาณ ๖๓ เมตร จดทาง รพช. ทิศใต้ประมาณ ๙๔ เมตร จดทางสาธารณะ ทิศตะวันออกประมาณ ๖๐ เมตร จดสวน ทิศตะวันตกประมาณ ๙๐ เมตร จดทางสาธารณะ อาคารเสนาสนะประกอบด้วย ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารไม่กุฏิสงฆ์ จำนวน ๓ หลัง ปูชนียวัติถุมี พระพุทธรูปสมัยสุโขทัย และเจดีย์สมัยสุโขทัย วัดธาตุยางชุม สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๙ เดิมเป็นวัติถุโบราณชื่อวัดบ้านเชียงเพ็ง ที่นายเพ็ง ชาวบ้านเชียงเพ็งสร้างขึ้นต่อมาพระอาจารย์หนูจันทร์ ได้สร้างวัดขึ้นมาใหม่ ให้ชื่อธาตุยางชุม เพราะที่วัดมีต้นยางชุกชุม และมีเจดีย์ในวัด

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสที่ทราบนาม **คือ รูปที่** ๑ พระหนูจันทร์ **รูปที่** ๒ พระเฉลิม **รูปที่** ๓ พระกอง **รูปที่** ๔ พระสอน **รูปที่** ๕ พระอ่อน **รูปที่** ๖ พระโบ๊ะ **รูปที่** ๗ พระฮวด **รูปที่** ๘ พระคำ **รูปที่** ๙ พระถาวร **รูปที่** ๑๐ พระพรมมา **รูปที่** ๑๑ พระบัวศรี **รูปที่** ๑๒ พระบัวลอง **รูปที่** ๑๓ หลวงปู่พันธ์**รูปที่** ๑๔ พระคูรมงคลจันทธรรม **รูปที่** ๑๕ พระอธิการเจียมศักดิ์ **ปัจจุบัน**

การศึกษามีโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกธรรม เปิดสอน เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๕

สมัยนั้นเป็นสงครามจีนฮ่อ และอนุสาวรีย์ปราบจีนฮ่อ ก็ตั้งอยู่ที่ศาลากลางจังหวัดหนองคายจนทุกวันนี้

ส่วนบ้านยางชุม ก็ได้ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยครั้งนั้นได้ขยาย หรือแยกการปกครองออกเป็น ๒ เขต คือเขต ๓ เป็นบ้านเชียงเพ็ง และเขต ๑๓ เป็นบ้านยางชุม ก่อนจะเรียกเขต ๑๓ ว่าบ้านยางชุม ก็เพราะว่า เมื่อก่อน ภายในบริเวณวัด หรือนอกวัด ก็ได้มีต้นไม้ยางนา ต้นใหญ่หลายต้น และมีหมู่นกกระยางขาว มาอาศัยทำรังอยู่หลายปี มีจำนวนมากด้วย จึงได้ขนานนามวัดนี้ว่า " วัดธาตุยางชุม " และเรียกเขต ๑๓ ว่า **บ้านยางชุม** มาจนทุกวันนี้

ต้นตระกูลผู้ก่อตั้งหมู่บ้าน

ลำดับ	สกุล	ลำดับ	สกุล
๑	พรรณรังษี	๒	เพ็ญภักดิ์
๓	ศรีโยธา	๔	เสียงใส
๕	โพธิ์เพชรเล็บ	๖	สมสีมี
๗	ดีชาลี	๘	สร้อยสังวาลย์

ทำเนียบผู้ใหญ่บ้านเชียงเพ็ง หมู่ที่ ๓

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง	ระยะเวลาที่ดำ ตำแหน่ง
๑	นายสี พรรณรังษี	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๔๖๕ – ๒๔๗๐
๒	นายพัน เพ็ญภักดิ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๔๗๐ – ๒๔๘๐
๓	นายอ่อน ศรีโยธา	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๔๘๐ – ๒๕๐๐
๔	นายใส เสียงใส	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๐๐ – ๒๕๑๔
๕	นายวิเชียร ศรีโยธา	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๑๔ – ๒๕๑๕
๖	นายคำพาส เสียงใส	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๑๕ – ๒๕๔๔
๗	นายยก บำรุงวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๔๔ – ๒๕๔๙
๘	นายสัญชัย มั่งโง่น	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๔๙ – ๒๕๕๕
๙	นายฉวี ชาลีเชียงพิณ	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๕๕ – ปัจจุบัน

ทำเนียบผู้ใหญ่บ้านยางชุม หมู่ที่ ๑๓

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง	ระยะเวลาที่ดำ ตำแหน่ง
๑	นายคำศรี โพธิ์เพชรเล็บ	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๑๑ – ๒๕๓๑
๒	นายหนูพลอย ละชินลา	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๓๑ – ๒๕๓๙
๓	นายบัวสี แดงสีอ่อน	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๓๙ – ๒๕๔๙
๔	นายสาคร สีเพ็ญ	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๔๙ – ๒๕๕๕
๕	นายปัตพงศ์ พลทัศน์	ผู้ใหญ่บ้าน	๒๕๕๕ – ปัจจุบัน